

О друговима и воловима, или шта се крије иза повећана пореза на имовину

Пише: Владан Динић
понедељак, 07 фебруар 2011 11:30

(Сведок)

У овој виртуелној, "фармерској", "дворској" Србији, судећи по помпезним маркетиншко-кабинетско осмишљеним изјавама, и спиновању стварности, само што не (по)тече мед и млеко, само што Србија не буде земља Швајцарска (обећавао Слободан Милошевић, почивши), а ситуација је драматична, заправо – катастрофална и земља је на издисају.

Милион људи је без посла, више хиљада фирми је у блокади, или пред ликвидацијом и стечајем, многе мале самосталне занатске радње се гасе, из система ПДВ испало је на десетине хиљада фирми и радњи (дакле, нису оствариле потребан минимум промета новца током године), али је зато све више народних кухиња, дакле и глади...

Инфлација хвата залет, банке коминтентима и клијентима "праве малу децу" и шаљу утериваче дугова, а распродаја последњих преосталих предузећа и система која вреде је у току (Телеком, Комерцијална банка). Јасно је, такође, да грађане Србије чекају тешки дани...

Инфлација хвата залет, банке коминтентима и клијентима "праве малу децу" и шаљу утериваче дугова, а распродаја последњих преосталих предузећа и система која вреде је у току (Телеком, Комерцијална банка). Јасно је, такође, да грађане Србије чекају тешки дани...

Нове акцизе, поскупљења комуналних услуга, нафте и деривата, струје... увођење нових намета на имовину, станове, дворишта, комби возила (да се не би прошверцовали јефтино ципови?!), уз нове личне карте и пасоше, таблице, возачке и саобраћајне дозволе, до све поштанских једнообразних сандучића, само су неки од изума на којима би овој власти и сам, лично, Никола Тесла позавидео у игри – „како отети новац и остати

О друговима и воловима, или шта се крије иза повећана пореза на имовину

Пише: Владан Динић
понедељак, 07 фебруар 2011 11:30

на власти"!?

Уколико је тачно да сви системи који су овде владали пре овог демократског, дакле и Титов комунистички, и Слобин социјалистички, нису вредели ништа, ова власт би морала да покаже грађанима списак предузећа која су продали и предузећа која су изграђена у последњој деценији, дакле резултате изградње у доба демократске власти.

Само, такав списак не постоји. Продаје се прошлост зарад опстанка суморне садашњости, а будућности нема...

Заправо, на прсте једне руке могу се избројати погони који су изграђени под овом влашћу, осим шминкераја градских улица, тргова, тротоара и кречења зграда, зарад бржег уласка у ЕУ...

Истина, својевремено се Драган Марковић Палма, Јагодинац, прославио реченицом да се патриотизам „не сипа у трактор“, али је такође јасно да се и „ЕУропски пут“ не точи у ауто, ако не баш и у Палмин трактор. Уз то, на том путу без алтернативе има много кривина, а ово, свакодневно, бусање у прса и махање некаквим папирима о скором уласку у предсобље ЕУ, тамо негде око 2020, јасно показује да ова власт има решење за трећу деценију трећег миленијума, али не и за ову годину, ни за идући месец, ни за сутра.

Убише се тврдњом да избора неће бити пре рока, а јасно је да ако се нешто одмах не промени – избори у Србији више неће бити ни потребни. Јер, грађани ће имати само две солуције, или да умру од глади или од беса и туге што су немоћни било шта да промене. Са сетом се сећамо оне енергије када је народ, да тако кажем, расипао нештедимице шетајући дилџем Србије, по политичким саборима и митинзима, све у нади да ће, једном за свагда, отићи комунизам и комунисти.

Кад, на сцену су ступише деца комунизма.

Раније се у Србији пљачкало, по принципу хеклер у руке и чарапа на главу, а сада

О друговима и воловима, или шта се крије иза повећања пореза на имовину

Пише: Владан Динић
понедељак, 07 фебруар 2011 11:30

листер одело, лаптоп у шаџи и паре у џепу... Доспели смо дотле да до скоро успешне фирме постају дебело неуспешне, да оне задужене до гуше постају узор оним фирмама које немају ни динар кредита... Стигли смо и дотле да се плодови буразерске приватизације тек сад наплаћују, а како, најбоље сведоче подаци – колико је приватизованих фирми данас активно, а на колико су ударени, што би рек'о Богољуб Јанићија Карић, „катанци и ланци“...

Свакодневно задуживање Србије је приметно, али се дебело крије чиме то Србија гарантује – да ће новац који се бесомучно узима, бити враћен. Сваком добронамерном грађанину Србије крене пена на уста када види корифеје наше финасијско-моментарне политике насмејане, јер је одмах јасно да су негде успели да се задуже, или да су осмислили нови начин отимања новца од свог стада, да не кажем пореских обвезника.

Раније се у Србији пљачкало, по принципу хеклер у руке и чарапа на главу, а сада листер одело, лаптоп у шаџи и паре у џепу... Доспели смо дотле да до скоро успешне фирме постају дебело неуспешне, да оне задужене до гуше постају узор оним фирмама које немају ни динар кредита...

И, кад поменух нове намете, да покушамо да проникнемо на тешко питање: Шта се скрива иза повећања пореза на имовину?

Да ли је у питању само пуњење буџета, или – и ова власт планира нову пљачку својих поданика?

Могући сценарио повећања пореза на имовину, по принципу АПП (ако прође, прође, ако не, шалили смо се): преко својих медија (у којима своје власништво и утицај крију као змија ноге) преплашити грађане – да неће бити у могућности да плате све дажбине и намете на имовину, онда оборити цене стамбеног и пословног простора, па куповати по багателним ценама станове у центру Београда (где иначе, ма како то некима чудно изгледало, живи најсиромашнији део грађана, пензионери и бивши средњи сталез који има велике станове), а када те станове и објекте покупују ови који пливају у новцу, онда, наравно, укинути закон – „јер народ то не може да плаћа“!

О друговима и воловима, или шта се крије иза повећана пореза на имовину

Пише: Владан Динић
понедељак, 07 фебруар 2011 11:30

Не знам шта тачно сад ради, али имам утисак да је Кори Удовички ту некакав саветник Диани Драгутиновић, јер се у међувремену – а од идеје "продај стан, плати струју", прошло је, ваљда, седам година – стигло дотле да иако продате стан, то мало што добијете остаје да се намире државне дажбине. Без плаћања струје?!

Уз то, не знам, како је могуће да људима у Нишу секу струју због неплаћених рачуна? Јер, својевремено, у време доласка демократије на власт нису платили рачуне?!

Лично сам био присутан, када је тада на градском тргу, испред хотела "Амбасадор", један од тадашњих лидера ДС, ДОС, а касније и високи државник, своје суграђане саветовао да рачун за струју не плате, да га баце у канту за смеће или у буре, јер ће само тако, испољавањем народног бунта и грађанске непослушности, финансијски поткопати, па онда и срушити режим Слободана Милошевића...

Режим Милошевића је срушен, али неплаћени рачуни (са све каматама) преживели су промену система, а у правној држави, каква је Србија данас - зна се: мож' да цркнеш гладан, али рачуне мораш да платиш, ако се не одлучи другачије

Друго су државне фирме, оне не морају да плаћају ништа, ни струју, ни воду, вероватно се храни колачима... Истовремено, да би ваљда умилостивили грађане, а заправо, помогли својим фирмама, одлучили су да људима којима газде нису уплаћивале стаж – плате неплаћене доприносе, да би људи могли да повежу стаж и оду у пензију.

И, кад поменух нове намете, да покушамо да проникнемо на тешко питање: Шта се скрива иза повећања пореза на имовину? Да ли је у питању само пуњење буџета, или – и ова власт планира нову пљачку својих поданика?

Потегао сам, ономад, своје „везе“ у ПИО тражећи списак фирми које нису, новине пишу за 300 хиљада људи (од укупно, наводно запослених, 1,8 милиона) уплаћивали доприносе и умало се мој знанац не сруши са столице.

О друговима и воловима, или шта се крије иза повећана пореза на имовину

Пише: Владан Динић
понедељак, 07 фебруар 2011 11:30

- Одакле ми то знамо, које су фирме неуредно уплаћивале доказ. То се некада знало, кад је постојала Служба друштвеног књиговодства, тамо је све могло да се види. Истина, и тада је било фирми које нису уплаћивале допринос, али се бар знало које су. Сад, појма немамо, а није баш паметно и чепркати по томе!

Дакле, руку могу да дам, да нећу успети ни преко Родољуба Шабића, повереника за информације од јавног значаја тај списак "неплатиша доприноса" да добијем.

Зашто?

Па и њему, државном чиновнику и својеврсном коректору бахатости ове власти – тај списак неће да буде достављен. Јер, кад би се обелоданио, многе ствари би испливале на површину, па је боље овако да остане у мутном...

(Аутор је главни и одговорни уредник недељника *Сведок*)